

Одлично као пресе

Уредиштво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Преса“ за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин., полугодишње 72.—, годишње 144 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 26 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 44 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

СТАЉИН ОДЛИКОВАН ОРДЕНОМ ПОДВЕЗИЦЕ

Лондон, септембра. — Од нашег специјалног дописника. — Черчил је примио нови радиограм Стаљина, у којем га овај опет, и после Дијепа и Тобрука, потсећа на »други фронт«.

На ову пријатну пажњу, Черчил је одушевљено одговорио: — У знак ревносног потсећања и вашег доброг памћења, а обзиром на »нашу заједничку борбу«, одликовали смо вас данас, сире, високим одликовањем и прогласили вас »Витезом подвезице«.

Ускоро затим из Москве је стигао Стаљинов протест:

— Па ја имам две ноге, друже, а не једну. Очекујем и другу подвезицу.

Надајући се оваквом наивном одговору Черчил је објаснио:

— Чик пронађите неког, коме смо ми, у току наше историје, дали да стане на обе ноге! То није наш енглески обичај!

СТИГЛА ПОМОЋ

Архангелск, септембра. — Овде је приспео остатак од жељно очекиваног конвоја из Америке. Са три брода, колико је преостало, истоварене су киселе бонбоне и америчка гума за жвакање. Овај ратни материјал одмах је истоварен и хитно испослан на фронт, да се стави у ратну акцију.

НАУЧИЛИ НА МЕКО

Приликом неуспелог искрцавања код Тобрука, један британски одред је напао немачки пољски лазарет. Под заштитом тешког пешадиског оружја, овај одред састављен од Енглеца са острва, успео је да продре у лазарет и ножевима започне обрачунавање са рањеним немачким војницима.

Енглези заробљени у овом подухвату изјавили су да им је овај потез наређен зато што се ту рачунало са најмањим отпором, а нису располагали подацима где се налазе мртвачнице и гробља.

КАД ЈЕ КОЊИЧКИ ПУКОВНИК КОМАНДАНТ МОРНАРИЦЕ

Пошто су сва сретства против подморница отказала, одлучио је министар морнарице Кнокс да изврши коњички јуриш.

ЈАКЕ ГАРАНТИЈЕ

Анкара, септембра. — Како се овде сазнаје, Рузвелт је преко Вилкија понудио краљу Фаруку гаранције, да ће Египат у случају демократске победе добити пот-

пуну самосталност и суверенитет над Суецом. Услов је за све то: активно учешће Египта у рату.

Изгледа да је мамац слаб, пошто Египћани на лицу места виде како изгледа „неза-

висност“, „демократска победа“ и да моментално суверенитет над Суецом држе „штуке“.

А с њима се не вреди свати.

ПРОНАШАО БАРУТ

Вашингтон, септембра. — Министар морнарице Кнокс, дао је следећу изјаву сараднику Радио-Бостона:

»Пронашли смо најефикасније сретство против подморница. Дали смо им прилике да нам потопе све конвоје па да видимо шта ће сада да раде када су неуспелене.«

МОЛЕПСТВИЈЕ У СИДНЕЈУ

Сиднеј, септембра. — Овде је наступило пролеће па је сада завладао страх од јапанске акције. Зато је у свима црквама одржано молепствије да што дуже остане зима.

Овом молепствију присуствовао је и Мак-Артур и то у путничком оделу...

ИЖЕ, ИЖЕ, СВЕ НА НИЖЕ...

Москва, септембра. — упркос све пропаганде и огромних жртава наше је стање: »Иже, иже, све на ниже...« Ето, пао је већ и Терек и Грозни је на реду, а Касписко језеро је у ватреној зони... Од судбине се не утече...

ПРОМЕНИЛИ ПРАВАЦ

Отава, септембра. — Канадски министар Хоу изјавио је о подморничком рату:

— Последњих месеци уопште ни један једини брод-цистерна није стигао у Канаду. Изгледа да су бродови дефинитивно променили правац, па место у Канаду одлазе на морско дно.

КРУПНЕ ОДЛУКЕ

Кујбишев, септембра. — Велико весеље створила је у целој Совјетској Унији одлука совјетских инжењера, да продубе реку Волгу и тако онемогуће прелаз непријатеља преко ње.

Ова крупна одлука могла би и да упали код ново-печених »патриота«, кад би се нашао неко да верује у овај план.

ИПАК СУ РЕШИЛИ ПРОБЛЕМ!..

Главна скупштина

Директор Черчил: — Господо, ја сам незадовољан! Акције падају!!

ДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Каспско Море сасвим затворено велико језеро. Од како су бољшевици и Енглези ушли «мирно» у Иран ово море служи као веза између «демократија» и бољшевизма. Њима се превози сада нафта из Бакуа за одвојену северну армију, јер је железничка пруга Баку—Москва променила власништво. И ако ово море спада у Азију, ускоро се очекује да ће обала Каспског мора угледати европску војску.

Терек, бурна река која извире на обронцима Кавказа. Позната нашем народу из Змај Јовине песме «Лем-Едим».

Поште је дошла у ратну зону, бољшевици су се много удали у њену брзину и надали се да је непрелазна. Сада, поште је прекорачена, проглашена је за миран поток.

Грозни, велики извор нафте на

Кавказу, на који су Енглези одавно намигивали. Гвоздени ваљак који долази из Европе, приближио се недавно овим изворима од којих зависи рад бољшевичких мотора.

Иран, стародревна земља, позната под ранијим именем Персија. Лежи на незгодном положају, јер преко Ирана води пут «спаса» бољшевизма који употребљују Енглези да «спасу» први фронт.

Последњи догађаји указују да ће Иран послужити обратном циљу и бити пут повлачења бољшевика, кад сасвим загусти.

Становништво Ирана, које броји око 15 милиона становника, необично је «задовољно» окупацијом Енглеза и црвених, и од силне радости диже устанке, да би задржали окупаторе макар и по цену живота.

Конференција у четворо

ВОРОШИЛОВ: — Као што видите на мапи, ово је био наш план.

ЧЕРЧИЛ: — Добар план је био као и сви наши планови!

ОПЕКЛИ СЕ

Седамнаест америчких и пет енглеских новинара који су учествовали са оловкама у дијепском подухвату и видели да извештач на фронту није сјајна ствар, изјавили су да идући пут радије остају кући.

»И раније смо писали о ономе што нисмо видели, па шта нам је требало сада да идемо у ватру. Најбоље је остати веран традицији...«

У АГОНИЈИ

Што се више ближи крај Совјетије све је јачи Стаљинов вапај: «Отаџбина је у опасности!» Али нико сем јевреја и бољшевика не види ту «отаџбину».

Може се очекивати да се Стаљин чак крунише за цара, у намери да руском народу дочара илузију отаџбине.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Све више се Рузвелт зноји — потонуше сви конвоји

Англеска лађа много се је нагла
Треба да је спаде зима или магла
Или неко чудо ђенерала «зимек»
Све наде везују за промену климе
Обећања лете да наивне трону
А конвоји редом на дно мора тону
Океани пустни, нигде једног брода
А «надмоћ на мору» — само лун и вода
Зато се на квантум на радњу лаже
Будућност им црна — јер нема тенане
У брзи је Рузвелт, а Черчил већ ниња
А по Оријенту и Вилки се шуња
Свуда пазар тарди, нуди своју робу
Да народи мали још гину на пробу
А залуд се труди, прича смешну скаску
Нико не прилази на ту трупу даску
Зато Рузвелт бесни, а Вилки је ђут
Путовао је да му види пут — напут.

На истоку паде бољшевичка сила
И Стаљин запиње чај из четих жила
Да банкротство своје одложи што дужи
Док ортаци њему неку помоћ пруже
Али све оружје што год му се спало
Све је ненасито море прогутало

И зато очајан своје прње спрема
Мора да се сели, њему спаса нема
Залуд се крвави око Вороњежа
Пребише му папке — ухватио јежа.
И сад, ко за пакост, брига је искрсла
Међу ортацима сада тиква прсла
Један другог грде, један другог криве
Због другог фронта и због офанзиве.
Подигли су буну, ко је кривац већи
И сложни су као — рогови у врећи
А где напред крену, невоља и бруне
Од другог фронта, сами дигли руке.

У Индији буна, на Гвињеји збрка
На морима свима забуна и трка
Још једине ште им још Радио живи
И он стално пева баш о офанзиви
Обећава чуда да тугу ублажи
Неумерно шаље обмане и лажи
Ал' сваки паметан те лажи не слуша
Од превара ваик цео свет се гуша
Радио је много изво на саламет
Кад бог нога казни, он му узме памет
То се догодило Радио-Лондону
Поред толких лажи, оста у талону.

МАЛЕРОЗНА ПОРОДИЦА

Лондон, септембра. — Мис Британија има у последње време много мука са својим пасторцима.

Недавно је петсвојче Индија, која се већ дуго времена налази под материнским окриљем мис Британије, необично узјогунило и почело да диже ларму по кући. Забринута мис је одмах позвала лекаре, али ту нак ни ињекције нису ништа могле да учине. Дете је дизало галаму и даље, тако да је код мис Британике наступила бојазан да ће ово тврдоглаво деркиште разбудити и остале укућане.

И заиста, бојазан је била оправдана. Од силне ларме разбудило се и потсвојче Ирска, јер је и она почела на исти начин да киде живца својој помајци.

Мис Британија чула косе и не зна шта сада да ради... А деца лармају ли лармају и коће да одјуре своју маћеху.

Метереолошки извештај

Облачност се повећава а температура опада на свима континентима, са изузетком Европе где влада топло и тихо време.

Антициклон код Волге и на Кавказу. На океанима депресија траје и даље, нарочито на Атлантику.

На Волги ураган бесни и све коси и руши ка југоистоку. Каспско језеро узбуркано и мутно а на Кавказу киша и измаглица.

Азија: У Кини време променљиво, са честим олујама у правцу запада, а у Индији облачно и магловито са јутарњим мразевима у Бенгалији.

Африка: Облачно и мутно. У Египту пљускови а на Медитерану буре.

Америка: Барометар пада. Мразеви на источној обали а поледица у ратној индустрији. Очекује се даље погоршање времена на Атлантику.

Аустралија: Магла и слана са честим пљусковима. Температура пада и даље. Очекују се велике непогоде на северу исток континента. На југу се повећава облачност.

Јуче тирани — данас демократски работи

За време акције на Западу 1940 г. бољшевици су предали Румунији ултиматум да би дошли до јевтинег плена

St. Louis Democrat. С. А. Д. 29. 8. 1940 г.

РУЗВЕЛТ: — Ко каже да нисмо више господари мора! Погледајте, сва мора су пуна наших бродова!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БОДЉЕ

КРОС КОНТРИ

Енглески генерал Александер, претрпео је велики неуспех на крос-контрију код Тобрука где је остао на старту. Он се правда да му терен није конвенирао али критичари веле да он није у доброј кондицији зато му све смета.

МЕЊА ФИРМУ

С. к. Витез је променио фирму пошто се на витештво данас не може много да постигне. Било би најбоље да се назове С. к. »Лептир« или С. к. »Буба Мара«, а и остали клубови треба да имају имена из ботанике и зоологије.

Спортишки еџирам

Овог лета трка Била права збрка И цокеја много ухватио грч Ал' зато пострада Госпођица Нада Веле да је она направила врч.

ПРЕШАО У ПРОФЕСИОНАЛЦЕ

Познати болшевички тркач Тимошенко пошто је на Волги дисквалификован, хоће да пређе у професионалце за трчање. Пошто га протежира познати тркач Вавел, верује се да ће бити примљен у Савез, али само за дуге стазе.

ПРОМЕНА ПРОПОЗИЦИЈА

Пошто пехарске утакмице београдских футбалера нису дале очекиване резултате, за ново првенство биће промењене пропозиције. Уместо да клубови добијају пехар, одредиће се награде за играче.

Професорска посла

— Да сам дошао мало раније кући, могао сам да чујем своје предавање.

Дају инјекције

Болном Стаљинграду Пулс све брже гура А температура Педесет у — хладу! Стомак већ не вари Ал' лажни лекари Још не губе наду Да се криза скрије Дају инјекције.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д. Телефон редакције: 25-681. Штамп: Штампарија „ЛУЧ“.

У страха су велике очи

— Проклетство, зар и овде!!

Над се двоје свађају, трећи се користи

Москва. Приликом боравка у Москви Черчил је тражио од Стаљина, да се кавкаски фронт има да брани по сваку цену као најважнији. Најјаче трупе и резерве треба бацити на овај фронт, без обзира на остале секторе.

Стаљин ипак сматра да Волга претставља позицију која се има бранити до последњег човека, док Кавказ, нема толику важност.

Док су се они погађали шта треба бранити, дотле немачке трупе разбише кавкаски фронт и избише на Волгу.

Тако је то. Кад се двоје свађају, трећи се користи.

— Допада ли вам се, сивјо!
— Богами, допада ми се. Доклегод ви будете ту, птице неће долазити да нам једу воће.

НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 20 СЕПТЕМБРА

Пуне три недеље мој пиљар одговара да нема шљива, а јутрос га видим уздише и псује.
— Шта је комшија? питам га ја.

— Пропао сам — хукће он. Нашло ми се у подруму једно 500 кила шљива па се укиселиле и повариле. Једино су за ракију тањем предустретао ме је мој па неће нико да их купи...

ПОНЕДЕЉАК, 21 СЕПТЕМБРА

— Шта има ново? Са тим питањем предустретио ме је мој познаник Пера.

Данас га сретнем а он се уозбиљно и само гледа у земљу.
— Шта је Пера? — поздравих га, а он ме само погледа, осврте се на све стране и шапатам одговори:

— Ништа ме се не тиче! Ја гледам своја посла а за залуднице немам времена... Видео чова да је оно његово шапутање опасно па се, напрасно, опаметио.

УТОРАК, 22 СЕПТЕМБРА

Мој синовац цело лето иде на пецање и скоро свако вече до носно кући по кило-две рибе. Његови родитељи пресрећни, госпођица Цаца, матуранткиња, која је са њим ишла на пецање само се враголасто осмехује.

Ишло то све тако до пре неки дан, када изненада упаде у кућу мога брата један алас, који направи лом.

Тражи да му се плати скоро две хиљаде динара за рибу и за чамац.

— Ваш син се цело лето — развикао се он — возикао у чамацу са једном плавушом а увече кад пође узимао од мене рибу и

тако се накупило скоро 46 кила рибе. Стално ми причао да му је отац на путу а кад се врати све ће бити плаћено. А ја будала веровао...

— Шта је мој брат знао да ради. Извадио паре и платио. Тако је то кад има сина „пецароша“.

СРЕДА, 23 СЕПТЕМБРА

Жали ми се кум Јоца на девојку.

— Брате, зинула јој нека ала па никад сита. Кад год уђем у кућу она непрестано жваће. Добра девојка, избеглица, па не могу да јој откажем, а упропасти ме. Напоследку, ја и жена узмемо је на испит и она признаде. Њен „вереник“, неки неуспелни снајдер, долазио је свако јутро чим сване и она му је давала све оно што је њој припадало за ручак, вечеру и доручак а зато је она била стално гладна.

— Па шта сте решили, — питам ја.

— Ништа! Отсада ће с нама да једе, а све ће ићи под кључ јер ја не могу да храним све љубавнице по Београду — одговори ми кум Јоца.

ЧЕТВРТАК, 24 СЕПТЕМБРА

Изгубила моја жена пре неколико дана петстотинарку и од тада непрестано кука и куње по кући. Тежа ми је та њена кукњава од материјалне штете. Набедила је све оне који долазе у кућу само она није крива. Због тога отпустила и девојку, ни криву ни дужну.

Кад јуче одох код пекара, за брашно, а он ми вели:

— Ево, комшија, 500 динара, ваша жена заборавила на тезги... И даде ми човек паре.

Кад одем кући и испричам жени, она очи да ми извади.

— Све си то ти измислио само да ме понизиш и одбраниш ону крадљивицу...

ПЕТАК, 25 СЕПТЕМБРА

Удовица Мица, из моје авлије, чула неки нов начин за конзервирање парадајза.

— Као усред лета. За салату, ђувеч, зашта хоћете. Послушаше све жене, па направила и моја. Купила две киле гипса, направила неке лопте у које увиле парадајз. Потроших на то више од тријес банке.

Кад синоћ улете моја жена у собу и све се чупа за косе.

— Шта је, по Богу? — умирујем је ја.

— Гром је спалио дабогда — куње моја Анђа да се све ори. Замисли усмрдео се и убућао онај угипсани парадајз од прошле суботе.

СУБОТА, 26 СЕПТЕМБРА

Прича ми јуче једна моја комшика:

— Одем ја јуче у подне код фуруније да видим да ли ми је печен хлеб, а пекара нема у фуруни. Зафирим у амурлук а он од свих хлебова које је пустио да прекисну вади у један огром лонац. Кад је видео да сам га ухватила на делу он ме избаци напоље, тврдећи да сам хтела да му украдем брашно...

Има нас свакојаких...

НАШЕ БОДЉЕ

АЛЕКСАНДРУ

Мислио си ствар је лака Да слову свог имењака Достигнеш бар пола Ал' судба је хтела Да сретнеш Ромела И паде ти трола Па поред све поште И тебе већ воште Ко — у купусу вола.

ВИЛКИУ

Ко доларе стално милки Он се зове Вендел Вилки Зарада му главна ствар Због зараде и бакшиша Кроз Азију сада шиша Код Рузвелта покућар.

ДОЊЕМ ДОМУ

Иако си кућа греха Черчилу си ти утеха Слушаш његов глас А мудрост ти вели јасна После може бити касно Да тражиш свој спас.

КОНВОЈИМА

Да се сачувају драгоцене тоне Прогутате до сад силне милионе Заштита сте флоте, ал' само у сну Испали сте само погребна поворка Све лађе из пратње, упрскаше чворка Све већ почивају на морскоме дну.

Брука кука крај Тобрука

Не прође ни месец дана Од дијепских тешких рана, Енлез луду главу слуша, Непробајно пробит' куша, Аричким се копном вере, Ловорике ту да бере. Али лов им био постан, За њих расте само бостан. Ловорике намењене Чак зеленим, каква мука! Плаче Енглез крај Тобрука.

Наравоученије:

Ниси знао, ал' сад знај: „Један проб'о...“ има крај.

ПОСЛЕДЊИ ГОВОР ВИНИ ЧЕРЧИЛА

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Као хладном водом

Једна песникиња шетала се кроз неку шуму. Ту јој на једанпут дође у главу једна дивна мисао, коју би хтела да запише, али нажалост нема при себи хартије. Баш у том тренутку изиђе иза неког џбуна неки човек, на којег се она устреми с речима: Молим вас, господине да ли имате, случајно при себи парче хартије?
— Врло ми је жао, рече овај и сам сам се послужио лишћем.

Јак разлог

Глумац Чарга никада није играо у комадима, који су се играли у његовом позоришту. Из простог разлога, што је увек он лично био на каси и ишао у контролу.
Једне вечери играо се комад с много лица, па је и Чарга морао играти. С касом је био готов, али је требало мислити на контролу. Он изабра једно лице из првог реда и обрати му се:
— Хоћете ли бити љубазни да место мене идете у контролу.
— Хвала, нећу, одговори му овај.
— А зашто не користите прилику?
— Зато што имам бесплатну карту.

Пред посластичарницом

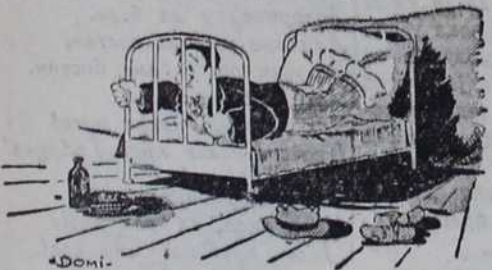

— Хајдемо, Перо, да поједемо два три колача.
— Нећу. Нисам понео микроскоп.

— Ђути, немој да вичеш, хоћу да пробам оригинално млеко!

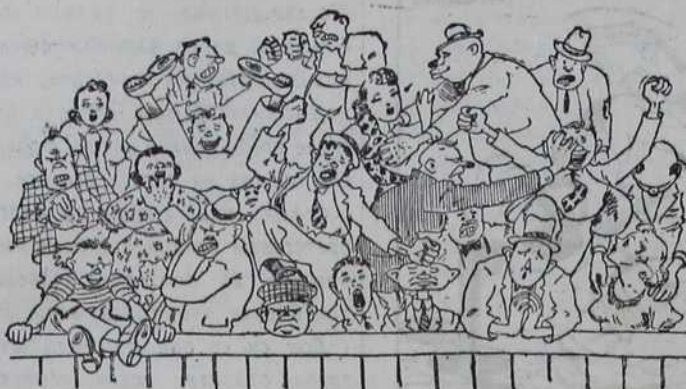
Асоцијација

— Гле, шта сам сад скривно па ме опет стрпали у бувару!...

— Шта тражите ви овде!
— Тражила равнотежу па никако да је пронађем.

Београдски навијачи

Сваке недеље ПРИЧА

МАЛЕР

ГОСПОДИНА СОФРОНИЈА

Господин Софроније је удовац. Али не од оних удоваца што носе флор око руке и сваке суботе трче на гробље да се изјадају и исповеде покојној жени, већ савремени удовац који своју самоћу јуначки подноси. А још је држећ и персона. Крупан, елегантан, увек избријан а уз то и трошација. Бог му дао па може. Има четворокатницу и десетак кирајџија а замлело се и нешто готовине па безбрижно живи.

Све је ишло лепо и не може бити лепше до пре неки дан. Живео господин Софроније ки бубрег у лоју, ишао после подне у биоскоп и на Калемегдан а пре подне се мејао по кући и пијаци. Домаћин човек па зна шта је ред.

Пре једно месец дана реши се он да оде у Обреновац на пијацу. Чуо да је суботом пазарни дан, видео да сви иду па зашто да не иде и он. И отишао. Гурао се у возу, знојио се као и други путници и намерници. Појео 15 ђевапчића, купио два зембиља намирница и два пара живине и тако натоварен ушао у воз. Једва је нашао место и смеистио се у један ђошак (да га не бије промаја а он је на промају осетљив) кад уђе једна помлађа женска, бела па румена, а округла ко лоптица. Права дунда! А то је био укус господина Софроније. Управо, то му је била слаба страна. Пилећи батак, вино »ружица« и пуначке женске — то су му биле једине пасије.

Чим је угледа, Софроније се убрза и уступи јој своје место и тако се направи познанство. И она је била слободна (распуштеница) па се између њих, као сродних душа, убрзо воспостави контакт и наста жив разговор. Толико се спријатељише да им за час прође оно два сата војње до Београда па кад сиђоше на станицу, Софроније, не без задовољства, констатова да иду у истом правцу па се реши да узме фијакер. Шта су њих двоје говорили у фијакеру то је њихова ствар али је важно да су идућег дана ишли заједно у биоскоп и гледали »Грешницу«.

Судбина тако удесила да гледају баш теј филм, као да је небо хтело да упути неко знамење господину Софронију. Али он се загрејао па није ни мислио на знамења и судбину. После биоскопа у коме су се још више зближили, он је упита:
— Хоћете ли госпођо Даро, до мене да Вам покажем моју зимницу?

Она стидљиво, обори главу па промрља:
— Па можемо!..
И господин Софроније победоносно одведе свој лов и широм отвори креденац и »шпајз« да покаже свој »лагер«. А ту само што није било од птице млеко. Даро разрогачи очи када виде шта је све господин Софроније спремио.

Од тога дана наступи сезона радости и блаженства за господина Софроније. Подмлади се

човек. По цео дан трчкара, набавља а Дара само спрема и послује. Дивота једна. Она се досели код њега као домаћица, редовно се пријаве код власти и поче живот удвоје. Какав живот? Права идила. Живели су као голуб и голубица. Софроније је ишао на пијацу, тресао филме, доносио дрва и вадио карте за позориште и биоскоп. Ујутру, чим осване дан Дара је доносила Софронију новине и кафу и онда су ђаскали једно пола сата, мазили се, па је Софроније ишао на пијацу, а Дара у кућу.

Пре неколико дана Софроније потрча да ухвати ред за шљиве (а хтео је да скува једно 50 кила пекмеца) а Дара оста да пере тегле. Кад се вратио, око 10 сати, има шта да види. Креденац зјапи празан а из шпајза однете чак и празне флаше а од лепе Даре ни од корова.

Софроније слете код хаузмајстора и сав задихан упита:
— Где је моја домаћица? а хаузмајстор Мита, бивши кафеџија који је шест пута банкротирао, равнодушно одговори:
— Ошла!..

— Где, ако бога знаш? — испитује га Софроније узбуђено.
— Довела шпедитер и натоварила до врха па ми каже: »Кажи газди ја одо код моје маме а кад ово потрошим јопет ћу се вратим...«

Тога дана Софронија за мало да капља није ударила. Стењао је, јецао, псовао и сто пута се решавао да оде у квартал али га била срамота. На послетку се реши да прежали штету али донесе одлуку да убудуће никога не доводи у стан а још мање показује свој »лагер«.

ИЗ МАЛОГ ГАРНИЗОНА

Насарнски живот

Шета се каплар у кругу, па нешто замишљен сам са собом говори:
Један ђак му прилази и пита шта му је?
— Ништа, вели важно каплар. На то му ђак рече: »Е, капларе баш си прави иднот!«
— Шта ми вреди и што сам иднот кад немам пара, — одговори каплар.

На часу теорије

Командант пука испитује војника, па између осталих пита и Мику циганина:
— Како ти се зове каплар?
— Ђока Пашић, господине пуковниче!

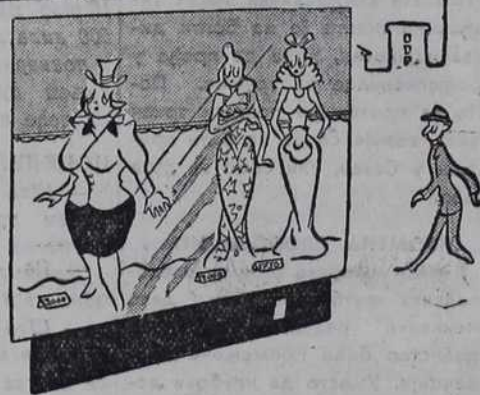
— Добро. А како се зове командир?
— Влада Димић.
— Добро. А да ли ти познанијеш Живана Вулића?
— Па шта се, бре, правиш луд, кад си то ти, господине пуковниче

Тако би и Ева учинила

— Шта? Ти се жениш? Ти, за кога сам мислио да ћеш остати вечити нежења?
Мој пријатељ тајанствено се смешкао:
— Да, женим се. Па и тако је боље.
— Боље? Али ти си увек био против брака. Не разумем те баш ништа.
— Па ту и нема шта да се разуме. Ти знаш да сам страстан пушач?
— Да.
— И знаш да сваког дана чекам три до четири пута пред трафиком за цигарете?
— И то знам.
— Е видиш, више нећу морати да чекам. То ће жена за мене чинити. Дивно, зар не?
После неколико месеци сретох свог пријатеља како чека дуван.
— Ти се још ниси оженио?
— Нажалост јесам, — одговори ми пријатељ тужно.
— Али онај твој план са женом и трафиком? уз ово питање понудих пријатеља цигаретом.
— Хвала, не пушим.
— Не пушиш? — згранух се. — Па за кога, врага стојиш у реду на овој врућини?
— За жену, јер она, знаш, страшно пуши.

Међу луткама

МОДА

Добар изговор

— Знате, бријао сам се, па ми рука дрхтала.
— Чудна ми чуда! Она има рођаке на селу.

— Немојте да се стално гурате!
— Извините, ја само дишем

ШИРЕНА СТРАНА

Из ритерског доба

Кроз наше друштво

Довитљиви кон-

Очарана принцеза: — Само један пољубац — и бићу лишена мука!

Једног дана оде неки лекар у лов код свог пријатеља. Како није добар ловац, он промаши зеца, па јеребицу, па опет три зеца.

Онда му пријатељ рече: — Е, докторе, ти убијаш само кад не нишаниш.

Лекар: — Само гладовањем можете излечити стомак. Дакле, три дана немојте ништа јести.

Пацијент: — А прашкове, које сте ми преписали!

Лекар: — Е, њих ћете узимати три пута дневно, после јела.

Хипербола

Петар сретне Павла.
— Виде ли гдегод Никџлу? упита Петар.
— Нисам га видео већ три месеца. Да није болестан?
— Још питаш! Он је много ошљабно. Ето нас двојица смо мршави, али је он мршавији од нас двојице заједно.

— Ви сте моја прва љубав!
— Верујем вам, Бранко.
— Али сте и прва која ми то верује.

— Поручила си и нову хаљину, и нов шешир, и не знам тамо шта још, а не занима те где ћу набавити новац?
— Нимало, драги мој, нисам радознала.

— Слушај, Ђоко, кад други пут поћеш да пецаш рибу, немој је доносити кући сам. Ја ћу је сама куповати, ти никада не кувиш свежу.

— Просто не могу да разумем успех који има у друштву госпођа Драгица! Она не пева, не свира клавира, па чак и врло мало говори!
Мислим, да баш у томе и лежи прави разлог њеног успеха...

— Како си задовољан са чиновником кога сам ти препоручио?
— Врло је добар. Воли ред. Данас му оставим акт на сто, а после три недеље наћем га на истом месту.

— Просто не знам шта ти имаш против те девојке?
— Па њена прошлост...
— Али њена прошлост је свим чиста.
— Јесте, али и дугачка.

— Кажем ти, друже, данас се без новца баш ништа не може учинити.

— Грдно се вараш: може се човек и задужити.

— Јесте ли чули, шта се десило на петом спрату наше куће. Девојка Петровићевих прала је прозоре и пала.

— И погинула?
— Није... пала је у собу.

— Дошао сам господине да запросим руку ваше цењене госпођице ћерке.

— Да, да... знам... Ја сам се већ обавестио о вама...
— Онда, извините... Збогом!

— А чиме храните вашег коња!
— Он себи увек сам нађе храну.

Љуба Ненадовић и Лаза Комарчић

Дошао чика-Љуба из Ваљева у Београд, па се срео са познатим књижевником Лазом Комарчићем кога су другови у шали звали Лаза »Комарац«. Комарчић се интересовао како је у Ваљеву. Чика Љуба увек оран за шалу овога пута хтео је да буде врло кратак:

— Па, ето, Лазо, људи као људи, мале ствари вешају на велика звона, једном речју од комарца праве магарца! Тако је верујем и овде..

Нратно и јасно

Вајар Карпо био је паметан, али помало чудан човек. Једног дана дође му један богаташ и поручи му да изради једну групу, која ће претстављати Полифема како не једној каменој стени убија Аписа. Карпо није имао ни мало воље да га отпочне.

После извесног времена дође богаташ и запита да ли је довршио рад.

— Јесте, готово је, одговори Карпо и показа му једну групу камења, које је личило на пећину.

— Па где је Апис? упита богаташ.

— Лежи убијен у пећини.

— Добро, а где је Пилифем? зачуди се богаташ.

— Он је побегао одмах после убиства, мирно одговори Карпо.

Кажњена обес

Георг Симон Ом, генијални проналазач закона о галванској струји и научни оснивач електротехнике, био је око 1859 године директор бирнбершке политичке школе.

Међу Омовим ученицима се налазио један будући техничар, који је имао навику да за време предавања испружи ноге чак до пролаза, тако да је Ом морао да их прекорачује. Обична ваке-ла за овакво понашање није одговарала Ому. Очевидно не пазићи он је једног дана више пута нагазио што је јече могао и-

спружене ноге, не рекавши ни речи.

За време следећег одмора чу Ом из суседне собе како ученик даје одушке својој љутини што гласније може, очевидно у намери да и он чује: »Тако некога нагазити по нози! Бар да је казао: »Јако ми је жао!« Али тако нешто никада не излази из његових уста!»

За време идућег часа физике исти приказ се понови.

И по други пут нагази Ом испружене ноге разметљиво настројеног младића. Али овога пута директор застаде и упита:

Вредноћа

— Шта радиш!
— Ништа.
— Желиш ли да ти помогнем!

— Сто је резервисан, господине!
— Онда га однесите и донесите други.

— Да ли имате који жуљ на овој ноzi?

— Не, господине професоре!
— Јако ми је жао, рече Ом, а дрски младић се сав учрвени под громким смехом целе слушаонице.

Светли духови

У једном салону једна старија дама одушевљава се:

— Манџони, Наполеон, Верди! То су били светли духови. Сваки њихов потез био је пун интелигенције...

— Хм! То се баш не може рећи, упада јој у реч један »папучар«.

— Шта! Нису били интелигентни! И ви можете тако нешто да кажете!

— Знате како је, госпођо. Сва тројица по двапут су се оженили.

Сократов одговор

Чувени грчки мудрац Сократ имао је много непријатеља, који су га грдили и нападали. Сократ се, међутим, није бранио и ништа им није одговарао.

Једном га један његов ученик запита зашто ћути, зашто се не брани. А Сократ му на то рече:

— Зашто да се браним од њих? Зар би се мој углед нешто унизио ако би ме на улици ритнуо неки магарац својом прљавом копитом?

Пса не, него...

Неки глумец вози се трамвајем. На једној станици уђе дама с малом пинчицом под мишком и седе до глумца.

Овај се удаљи од госпође са кучетом.

— Немојте се бојати мога пса, господине, рече она. Мој пас није зао. Уосталом, он носи корпу.

Сасвим полако шапну глумец дами:

— Он носи, али његове буве немају корпу.

— Ја сам вам писао и питао вас када мислите да ми платите дуг? Чак сам вам послао и марку за одговор.

— А, не, господине! Било би некоректно да сам се послужио вашом рођеном марком, а да вам пошаљем непријатан одговор.

— Зашто се никад не куцаш кад пијеш!
— Губим време!

Не чудите се...

— Са ким си у претсобљу разговарала?

— Са госпођом Милевом. Није имала времена да уђе у собу.

— Хиљаду динара да ти дам за шешир! Е, жено, — па то је грех.

— Нека тај грех падне на моју главу!

— Како то! Кажете да вам је жена болесна, а ја сам је видела у модном салону.

— Да... то је њена апотека.

— Чујем, Илија, да идеш у бању. Бар ћеш се лепо забављати. — Не верујем! Идем са женом.

— И ви баш хоћете да испросите моју ћерку. А да ли ви познајете моју жену?

— Па не мора, ваљда свака ћерка да буде на мајку?

— Зар те није срамота да ти, ожењен човек, сам пришиваш дугме на своје капуту?

— Извини, ал то је капут моје жене.

— Е, то је друга ствар.

Комедија на радио-таласима

Ових дана имао је радио Лондон несрећу да му се таласна дужина поклопи са још две радио станице. Замислите само како је то изгледало? Намеје се човек кад слуша само Лондон, а камоли још и две станице поред њега.

Али, како било да било, десило се. А како је то све текло...

Прво се јавио радио Лондон:

— Дајемо преглед ратних догађаја...

Тада је убацила станица А: — Драги слушаоци, спремите се! Дајемо час гимнастике уз стручна објашњења др.а...

Па је онда упала једна совјетска станица:

— О положају на фронтима ма говори друг...

Сад је опет Лондон дошао до речи и ова тројна емисија се даље наставила истим редом.

Лондон: Јуче ујутро извршиле су наше трупе успешно искрцавање у луци Тобрука. Наши храбри војници ступили су на копно и почели да напредују у унутрашњост копна се...

Стан. А.: обе руке дигнуте у вис. Сад леву ногу истурите мало напред и поновите целу вежбу. Један, два, три, четири; један, два, три, четири. Пажљиво понављајте све покрете док...

Сов. ст.: ...Доњи дом не донесе одлуку о другом фронту. Недајмо се да ће то бити ускоро, јер је наша ситуација иста као...

Лондон: ...храбра британска морнарица. Она је показала непријатељу шта значе наши...

Стан. А.: ...кораци уназад које треба десет минута понављати ради јачања ножних мишића. То доста замара...

Лондон: ...као обећања слободе Индусима. Ако пређу на нашу страну, они ће добити...

Сов. ст.: ...исто што смо и ми добили приступањем англосаксонском блоку. Рузвелт стално понавља...

Стан. А.: ...један, два, три, четири. Издржите још мало у том положају, па онда пробајте дубити на глави. Тако ће вам крв правилно циркулисати кроз цело тело. Важно је при томе да стражи дво тела буде...

Лондон: ...поднесен Доњем domu на испитивање. Ако овај предлог о искористивању гумених отпадака буде одговарао условима, упутиће се једна копија плана...

Сов. ст.: ...у Совјетску Унију, у знак англосаксонске помоћи у ратном материјалу. Уколико ова

помоћ буде ефикаснија него до сада...

Стан. А.: ...може се престати са дубљењем на глави. Сада ћемо направити једну паузу, за време које ћемо вршити масажу ногу, нарочито горњих делова бутине, тамо где се налази...

Лондон: ...срце енглеских војника који су показали шта значе...

Стан. А.: ...добра физичка кондиција за трчање и пливање. Зато да би то постигли трчите што чешће и дуже као...

Сов. ст.: ...друг Тимошенко са целокупним совјетским снагама на југу. Ако његове операције у целисти успеју, за два дана ће стићи...

Лондон: ...у Техеран. Тамо је Вендел Вилки посетио америчког амбасадора и изложио му своје мишљење о...

Стан. А.: ...очвршћавању кичмених пршљенова. То је важно нарочито за оне који су имали неки већи пад...

Сов. ст.: ...као Англосаксонци код Дијепа и Тобрука.

Овим завршавамо нашу данашњу емисију и обраћамо пажњу слушаоцима на сутрашњу тему нашег преноса: »Мишљења о...

Стан. А.: ...неизлечивом реуматизму...

Лондон: ...енглеске империје.

— Перица, знаш ли да ми кажеш зашто риба не говори.
— Покушајте ви да говорите под водом.

И он би јурио...

Када је 1888 године један сељак из брда први пут у свом животу видео железницу како без икакве запреге јури, он разрогачи очи и запањено гледа у црну неман. Видео је да један човек отстраг лопатама баца угљ у ђаволски усијано ждрело. Један железничар му приђе и рече:

— А, чиле, видиш ли како то јури!

Сељак отвори уста, удахну ваздух, прибра се и одврати:

— Видим, видим! А и теби да неко одстраг трпа усијан угљ и ти би јурио!

Ђачка штедња

Учитељ четвртог разреда основне школе рече једног дана ученицима:

— Желео бих да ми свако од вас кроз недељу дана донесе онолико новаца колико буде могао да уштеди. Хоћу да видим ко ће бити најреднији.

— После недељу дана деца се окупише око учитеља који поче да испитује изворе њихове зараде и штедње.

— Како си зарадила ову десетицу? упита учитељ прво Мару!

— Дала ми мама зато што сам опрела патос док је она била у вироши.

— Добро, а како си ти Стево зарадио петнаест динара?

— Целе недеље сам помагао куварици да пере судове.

— Врло добро, а ти Јово? упита учитељ једнога ђака који је охоло показивао петобанку.

— Ја сам хватао маглу.

— Како то?

— Тако лепо. Дошао сам у салон кад је моја сестра била сама са својим вереником, па ми је казао: »Узми ове паре па хватај маглу«.

И он је можда — тајни

— Какав је овај пас?

— То је полициски пас!

— Не изгледа баш тако!

— Па он је код тајне полиције!

— Један човек убио је из револвера своју жену и себе.
— Ко је први настрадао!
— Новине о томе ништа не пишу, не кажу ко је први убијен.

Амерички огласи

Девојке, zgodне, лепе спољности, без обзира на прошлост тражи отсек за подизање морала код војске.

Способне људе који могу од »ништа« да направе »ишта« по-требује за одмах радио »Бостон«.

Пажња! Отворен је нови салон за сечење прстију на рукама оним који не желе да иду у војску. Салон »Џоел Луис«.

Хитно су потребни цртачи ради пројектовања другог фронта. Винстон и Рузвелт.

Ко пронађе погодно место за отварање другог фронта добиће награду од милион долара. У обзир долази Азија, Ј. Америка, Африка и Аустралија.

Лаик и правник

— Извините, господине, јесте ли ви адвокат?

— Да, шта сте желели?

— Има ли права човек да се жали противу пресуде овог суда?

— Не. Пресуда је извршна.

— Знам, да је извршна, али ипак мислим да се има право жалбе.

— Дозволите да ја те ствари као правник боље знам од вас.

— Јесте, имате право, али ипак ја мислим да човек може да се жали.

— Опет ви! А коме и где?

— Коме год стигне, где год стане, или седне...

За исте паре

Разболела се Хуси жена. Забринут, Хусо је одвео лекару.

— Даћеш ми 800 дин. па ћу ти жену потпуно излечити, рекао му доктор.

— А, види ти јада! Зачудио се Хусо. А ја за те паре морам ову жену закопат и другом се оженим.

Мали Перица се пита...

— Шта лови пустолов!

— Пише ли се летопис само лети!

— Пролази ли нашом улицом време!

— Како се закоље кољиво!

— Ко смишља бесмислице!

— Зашто баба мисли само о уштипцима!

— Како се зове коњаник кад јаше на точку!

— Живе ли у Змајевцу и људи или само змајеви!

— Куда падне камен са снца!

Репортажа малог Перице

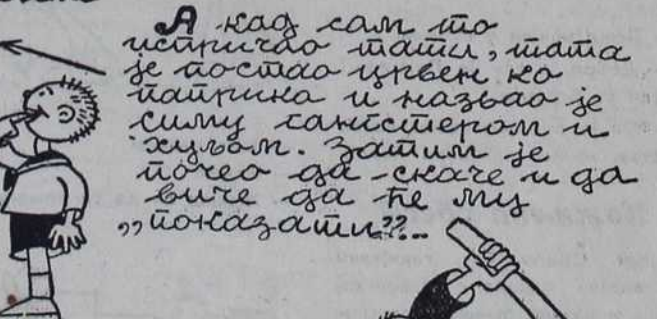
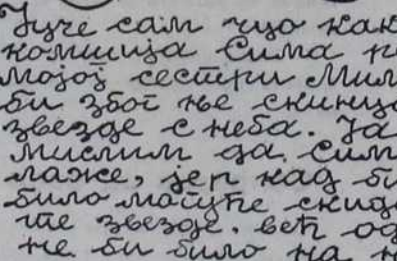
— у речи и слици —

„Индија мора да добије аутономију“ тако каже мој тата. Свако дете зна шта је ауто. а „номија“? шта ми то може да буде? ситуација неки градоначелник шерет. Ја замисли енглези не дају ни аутономију јадним индусима? Ваљда ни сами не немају.“

Јуре сам био како нам комисија Сима рекао мојој сестри Мили да би због ње скинуо све звезде с неба. Ја мислим да Сима лансе, јер кад би било мајке скинути те звезде, већ одавна не би било на небу ни једне, јер има много великих од Сине

А кад сам био испитивао тата, тата је доста црвен ко татина и казаво је Симу самостером и хубом. Затим је почео да скаче и да виче да ће ми „показаати“...

А ја сам био будала да сам замислио тата да ми покаже оно што хоте да покаже Сима. Мислио је она чему се нисам мадао! Проклета радозналост! Довиђезва Перица

Тумачење речи

Демократија — Акционарско друштво за обману и заједничко помагање.

Пуч — Неповратни излет авионом.

Атлантик — Буре без дна.

Конвој — Бродови који никад не стижу на циљ.

Бела удовица — Жена чији је муж од 1—30 дана у бањи. После овога рока бела удовица изгуби предикат »бела«.

Блокада — У коју се човек, који другоме јаму копа, сам ухвати.

Индија — Место где се распадеју империје.

Како маме **Лериса** замишља...
...словоолагача

Оптимиста

— Шта радите ви то!
— Тражим моје дугме од крагне.

Праве се Таше

Стаљин брине шта да ради
Како да се он извади
Ствар му много лоша
Ортаци га не помажу
Черчил, Рузвелт, сви га паму
Свак се прави Тоша!

Елбрус

Залуд беше Кавказ нада
Тимошенко ипак страда
И сад сузе горне лије
Не помажу брда више
Нити суше, нити кише —
На Елбрусу стег се вије

Бодликава козерија

На све стране се продаје само одмахнути презриво ру и купује. Купује се и оно што треба и оно што не треба а што је најлепше сва та трговина има за циљ да се чекоме подвали. Управо не неком него свама брату Србину па је подвала испала важнија од саме трговине. Није чудо што је многим тазе трговцима понестало робе па зато продају луфт. Сензације, вести, прогнозе, враџбине. Особито су враџбине у моди и одлично се троше. Код разних хироманата и пророка мора се чекати на ред јер они „све погађају“. Бар, тако тврде, наше даме које то најбоље знају пошто су оне једине и главне муштерије пророчка и пророчица.

Ето, баш ових дана, једнога познатог лекара ожалише сви пријатељи. Прорекла му пророчица дан смрти и сви га већ прежалили па се и он сам нашао у чуду иако не верује у пророчанства.

Можда је у тој психози и тестамент написао. А кад му дошао судни дан, он здрав здравит. Ал' свет опет верује. Стварност и разум демантују дажи и празноверје али им цена опет стално екаче. Таква му конјунтура, па то ти је. Други сабирају неке датуме а трећи гледају у шољу док четврти тумаче снове. Али ако ма кога од тих позовеш на неки користан посао у интересу народа и његове будућности он ће

Море мани ме, човече! Нисам ја за то. Остави ти мене у заветрини а сваки нека гледа себе...

То је општа појава од које, готово, и нема изузетка.

Сви ти родољупци своде своју патриотску активност на чување себе и својих. Ал' зато, на језику, нема већих радника за опште добро. Њима нико не ваља, нико није испунио своју дужност па све што је урађено није добро. Само немој да вае ђаво надари да питате те и такве патриоте шта су они жртвовали за опште добро. Пресећи ће те презривим погледом и удаљиће се без речи. Будите потпуно сигурни да ће од тога тренутка да будете „продана душа“ и „недостојан човек“ који се огрешко о своје дужности.

Млекација сипа воду у млеко из чистог родољубља, пекар ти краде пшшерму из истог ретзлога а месар краде на кантару ч домерава коске само што ти жели добро и што је исправан Србин. Из истих разлога носач тражи 200 динара да понесе мали пакетик а кочијаш нешто толико да превезе пола метра дрва. Гешко ономе ко не поверује у родољубље и чистоту побуде свога ближњег...

ЦИЛЕ

Испретурани огласи

Способан млад човек жуте длаке са четрим горивом и са два наест цилиндера марке „Мум“ изгубљен у трамвају.

Пространа штала издаје се искључиво младој дами која даје девет литара млека дневно.

Млади брачни пар са прасићима тражи гувернанту за гајење свилених пуба у часовничарској радњи. Понуде парфимерији „Амор“.

Баштован потребан са знањем више језика и целокупним кенфором као бединерка.

Млада дама пријатне еропашности издаје се под најам млађем господину. У обзир долазе првокласни коњи. Улаз бесплатан.

Пудлица беле длаке удала би се за добро украћену гуску са електротехничком спремом.

Два и више разреда гимназије годишње положићете ако посећујете бар „Лотос“.

Млад канаринац на три спрата тражи познанство са златним часовником.

У антикварници

— Ви кажете да је вазна из Помпеје.
— А мени изгледа да је сасвим нова.
— Јесте, она је из последњих дана.

— Онај Миле ме јуно ударио.
— А како си ти реагирао на то!
— Одлетео сам на три метра од њега.

Штампарске грешке

Мајстор је после ручка појео (печео) другу ципелу.

Њен најновији пријатељ је један мачор (мајор).

Вечерња хаљина је сва у знаку свиње (свиле).

Господине, ваша стрвина (стрина) је дошла.

На заузимање судије, тужилац и оптужени су ипак успели да се перене (погоде).

Традиције

— Тата шта су то традиције!
— То су, дете, ствари које се преносе с колена на колена.
— Она да значи да су и моје панталоне традиције, јер се и оне преносе с колена на колена!...

Равајло у кафани

доћеро ја пуна кола шљива икона и поручише две кригле па за њих Узел шест иладарке и све гледају у мен а мени то па ко велим да Се и ја мало пло ко да сам Унишо у рерну прочарицијам и веднем шта се и све се анојим од Милину ради по ове асвалти унићем ти гледау оне, гледам ја и миш по ја у једну меану на Сред сре миц добоше оне за мој Аетал де теразија и Поручим једну и ја вицем келнеру догурај а журу а келнер ми вели никад мо фртаљче а он се смеје и до брата само Пиво и сладолед а ли доста је за њиг и кригла. Може ли то ђугуре питам ја а извадио Ти ја из торбицу ма он ми каже сад ви гецуланери ло сира и лука и правимо ме можете све па зато и Ти не би ае а после оне ме одведу код мешо пиво са сладолед кад Ти њиг на кафу а шта је после би дао бог пун Буђелар па све ло срамота ма да причам ал ва брекће од пре оно Јес, ерло је жно је само то Да ме опељеши Тако цаком ја свега госпоцки ше до Последњег гроша и си Па му Јопет велим није бре паше ми неке мањје у Пиће лако ни сељаку мученику јербо и ја забрбљави па ме оне о паре Треба потрошити а Немаш зашто а ми нумемо Да сише да од бруку не смем да живимо госпоцки. ете ја сам се вратим у село, ал Ако оћу потрошије тријес иладарке и да живим госпоцки а бог ми купије две машине за писање а ники нуме ни да царне у њи па Тако стоје леб не ишту. Док ми Тако цакомо и кел нер ми догури једно пакле дувана унибоше две женске. Онако лепе и намоловане камој

ваш равајло.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Унинути сатови

Велики часовници која је, у своје време, општина поставила по свима важнијим угловима, више се не навијају пошто петлови, која има свака београдска кућа, много тачније показују време.

Трамвајска конкуренција

На важнијим саобраћајним артеријама, шпедитерска кола на којима нема гурњаве нити се чека на ред, почела су озбиљно да конкуришу трамвајима. Једине је разлика у томе што је шпедитер скупљи и што кочијаши сочније псују него трамвајски кондуктери.

Остали за друго вучење

Неколико страћара на Теразијама и по другим трговима остало је овога лета па су продужили каријеру до новог вучења, које ће бити у октобру или у пролеће.

Павлу млекацији. — Продужи да сипаш воду у млеко, јер свет не воли чисто пиће, па му не треба кварићи навике.

Заљубљеној. — Будите ерећни што вам је данас до љубави. Те је декад да ете беспослени и — безбрижни.

Дрварском трговцу — Од кад постоји трговина, метрење се увек свршавало у корист онога који држи метар. Зато немој да вас гризе савест.

Буби. — Шта вас се тиче шта говори свет. Важно је да сте Ви задовољни.

Анкици. — Док сте млади, догле ће ићи лако. Зато не плачите за Иком, јер ће иза њега доћи Бока, или Пера, а после њих ко зна.

Студенту. — Само Ви предужите како сте започели. Није свако створен за рад и привређивање. Корзо је важнији од учења.

Марици — Кад није хтео да одговори на Ваше писмо, значи да је нашао другу. Нађите и Ви другога, јер младост пролази.

Адвокату Ђ. — Боље је умети него имати. То ви адвокати најбоље знате зато се користите искуством других колега.

— Зар те није срамота да тучеш мањег од себе!
— А како тату није срамота да туче мене!

Прилагачи

Жика Депутат: Ненаплаћене путне трошкове из партиске касе.

Пера Гросиста: Сав »губитак на барбуту« у току августа.

Милка »Сиротњинска мајка«. — Сав приход од лифта од својих кућа.

Жарко Филантроп: Ненаплаћени »флеш« у великој партији.

Бора, млекација: 67 литара савске воде која му је преостала од јучерашњег мешања са млеком.

Госпа Рина: Пицаму г. Пере рентијера, коју је код ње заборадио, на »журу«.

Христа, докторка: Кутију аспирина и 2 ненаплаћена рачуна.

Паја, посластичар: Сав преостали сахарин од сладоледа.

Мими, спортисткиња: Коетим за купање и несесер Меме инжењера.

Аца, фудбалер: Ненаплаћене дневнице од свога илуба.

— Кажи ми један пример где се тела на топлоти шире!
— Лети су дани најдужи!

Исувише стар

— Шта сте констатовали, господине докторе!
— Да сам исувише стар.

Кад ми будемо велики

Мала Мирица се повукла у угао од спаваће собе и горко плаче, јер је од оца пре кратког времена добила батине. Одједном јој се приближи за годину дана старији од ње мали Перица и поче да је теши речима:

— Пути, Мирице, кад ми будемо велики, тућићемо нашу децу...

Чудно срце

Мали Перица пита маму:

— Мамице, да ли срце има ноге?

— Нема! одговори она зачуђено.

— А зашто татица собарици свако вече каже: „Срце моје, дивне су ти ноге?“

Тактика

Жена (љутито): — Ти ме, драги мој, више не волиш. То се јасно види.

Муж (изненађено): — Али, драга моја, откуда ти таква мисао?

Жена (дипломатски): Да. Ја сам потпуно уверена у то. Али имаш и право! Зар се може волети жена која нема лепе хаљине!

Заједљиве сусетке

— Сусетко, ви сте малочас споменули реч „крава“. Јесте ли мислили на мене?

— Којешта! Нисте ви једина крава на овоме свету!

Женске вести

ДЕВИЦА ИЗ ХОЛИВУДА

...Пева филмски шлагер: »Из љубави ћу ти забити куршум у потиљак«.

Ударац судбине

— Кад си ме већ изневерила у љубави... врати ми барем маст и брашно што ти дадох...

Хармонија

За време паузе у Народном позоришту, разговарају у фоајеу две пријатељице о трећој:

— Је ли ти видела како Мира има хаљину дречеће боје? — рече једна од њих.

— Па да, али се зато слаже са њеним гласом! — одговори друга.

Излишни издаци

Пребацивао муж жени да много троши новац. На то ће жена:

— Ти ми стално пребацујеш издатке на тоалету, а и ти чиниш излишне трошкове.

— Ја?! А које?

— Па ето, пре пет година си купио апарат за гашење пожара, а ни једном се нисмо њиме послужили...

Мала мана

— Знаш? Нашо сам ти вереницу.

— Богату?

— Врло богату!

— Лепу?

— Изванредно лепу!

— Па како је одлучила да се уда баш за мене? Можда има какву ману?

— Не, то ти гарантујем; она је врло добра, драги камен, идеална жена.

— Али, онда, мора да има какву ману...

— Ситница, друже, ситница! Само што је била пацијенткиња др. Панче Стојановића.

У хотелу

— Ах, молим вас, заборавила сам где се налази купатило!

Модне новостии

Модерно је обући обичну домаћу хаљину, припасати кецељу и засући рукаве па прати флаше за парадајз.

Модерно је ићи у лакој, једноставној летњој хаљини, у еспадрилама, и куповати тегле за туршију.

Модеран мирис који пристаје свакој жени јесте мирис салицила.

Најмодернији пудер који одговара сваком тену јесте пудер »Мекиње Рашел № 2«.

Уређена сивар

— Ваши нерви су врло слаби, госпођо, рече кућни лекар. Купајте се често, идите што више у шетњу, и не облачите сувише топло.

Кад је муж дошао кући, запита жену:

— Лекар је био и шта је рекао?

— Да ми је потребно неопходно четири недеље у бањи и по ред тога још неко време у брдима. А што се тиче хаљина, само лаке могу носити. Морам одмах код кројачице, јер немам уопште лаких хаљина. Дај новаца овамо!

Пакосна пријатељица

Две пријатељице разговарају. Једна ће рећи.

— Знаш, Миле ми је увек говорио: »Само ме ви можете у срећити за цео живот!« — а ја сам му ипак на крају дала корпу...

— То је, драга моја, — одговори друга — врло племенито од тебе, што си му испунила жељу!

Није то ништа

— Изгледате опет красно, госпођице Лили.
— То још није ништа, ви треба да ме видите кад сам обучена.